

Sokol v kraji T. G. Masaryka

zpravodaj Sokolské župy Slovácké

Číslo vydání:

4 / říjen 2018

speciální vydání

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

Zajímavosti a postřehy z pobytu členů slovácké sletové výpravy v Praze

Zaostřeno sokolím okem...

Uplynulý Všesokolský slet byl unikátní směsicí všeho, čím se může naše sokolská obec pochlubit. Nebyl snad jediný den, který by nás něčím nezaujal, nepotěšil či nenadchl... A v celém kontextu byl týden v metropoli České republiky právě takový, jaký ho chtěli jeho organizátoři mít – tedy euforický, udivující, elektrizující a vlastenecký.

Samozřejmě, vyskytly se i nedostatky, chyby a problémy, to při tak masové akci není možné vyloučit. Chybami se ale člověk učí anebo se třeba zamyslí: jak jen to tenkrát na Letenské pláni na Strahově dělali naši předchůdci? Bylo jich všude mnohonásobně více a přitom neměli v rukou vysílačky, mobily, tablety, iPady...

A to je právě ono – uvědomit si, z čeho pocházíme a či tradice posouváme dál. Sletu zdar!

Br. Eduard Mezera

Nadšení, dřina, pozitivní atmosféra, a také vzpomínky na Československo

Taková byla sportovní událost roku - Všesokolský slet v roce 2018

PRAHA – Uplynulý Všesokolský slet byl veřejností zcela právem hodnocen jako největší sportovní událost v České republice v letošním roce, kdy naše země slaví sté jubileum od svého založení. Během dvou hlavních sletových večerů se na ploše vršovické Eden arény předvedlo 15 tisícovek cvičenců, kteří předvedli své nadšení, pili a hlavně odhodlání pokračovat v předávání sokolských myšlenek. Desetitisíce dalších lidí se zapojily do sletových akcí během celého týdne, jenž byl neskutečně náročný, ale i podnětný a vlastenecký.

Oba programové bloky byly velmi zdařilou oslavou sokolské myšlenky i naprosto precizním příspěvkem k oslavám 100. výročí samostatné republiky. Protagonisté na ploše si to užívali a publikum v zaplněných ochozech je odměňovalo bouřlivým reakcemi a aplaudujícím potleskem. Autoři programu přitom neopomněli ani na slavnostní ceremonie s choreografiemi, které odkazovaly na stoleté výročí vzniku Československa. A tak se svých ovací dočkali i taková velikáni jako T. G. Masaryk, M.R. Štefánik, Karel IV., J. A. Komenský, Žižka či patron naší země Sv. Václav.

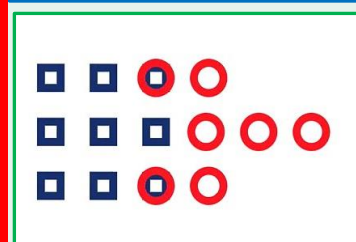
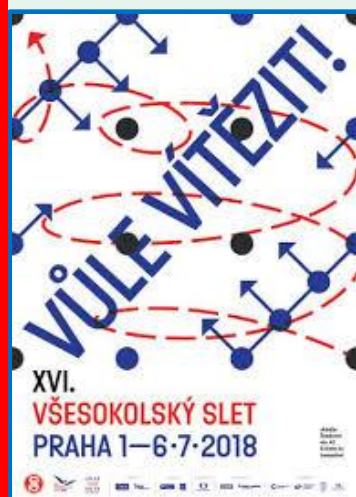

SILOU LVÍ, VZLETEM SOKOLÍM!

Diváci viděli celkem 11 skladeb připravených Českou obcí sokolskou, včetně jedné skladby česko-slovenské (symbolicky pojmenované Spolu), která právě oslavovala neustálou pospolitost Čechů, Moravanů a Slováků. S jednou skladbou se představila také Česká asociace Sport pro všechny, další přidaly gymnastky z Dánska. V Edenu vystoupili sokolové nejen z České republiky a Slovenska, ale třeba i z USA, Kanady, Německa, Rakouska nebo Austrálie. Velmi pestré bylo i věkové složení - nejmladšímu cvičenci sletu byly dva roky, dvěma nejstarším pak úctyhodných 96 let. A co je pro Sokol nejdůležitější, na ploše se také představilo více než 1000 dětí mladších 6 let.

Diváci viděli celkem 11 skladeb připravených Českou obcí sokolskou, včetně jedné skladby česko-slovenské (symbolicky pojmenované Spolu). S jednou skladbou se představila také Česká asociace Sport pro všechny, další přidaly gymnastky z Dánska. V Edenu vystoupili sokolové nejen z České republiky a Slovenska, ale třeba i z USA, Kanady, Německa, Rakouska nebo Austrálie. Nejmladšímu cvičenci sletu byly dva roky, dvěma nejstarším pak 96 let! Nejvíce cvičenců během jedné skladby se na ploše objevilo u skladby Cesta – 1562. Při slavnostním zakončení bylo na ploše dokonce na 2000 lidí. Na ploše se také představilo více než 1000 dětí mladších 6 let.

Avšak nejen děním na stále velmi výstavním stadionu pražské Slavie žili členové a příznivci ČOS. K vrcholům sletu patřil i slavnostní večer Sokol Gala v O2 Aréně, kde se prezentovalo to nejlepší ze sokolského výkonnostního a vrcholového sportu. Nádherný byl i sletový průvod centrem metropole či slavnostní zahájení sletu v Národním divadle. A opominout nemůžeme ani dlouhou řadu vystoupení, koncertů, výstav či divadelních představení. Sokolové zkrátka ukázali, že jejich tradiční organizace má moderní tvář, a také pokračující mládí, které je bezpochyby budoucností České obce Sokolské. (em)

Účast cvičenců SŽS na XVI. Všesokolském sletu

kategorie	název	počet	jednota
rodiče a děti	Médové	1 pár	Bzenec
ml. žákyně	V peřině	8	Podivín
		8	Vacenovice
ml. žactvo	Děti, to je věc	16	Bzenec
dorostenky	Siluety	12	Velká nad Veličkou
		2	Lipov
ženy	Ženobraní	16	Hodonín
žena, muži	Spolu	1	Podivín
		2	V. Bílovice
		5	V. Pavlovice
muži	Borci	1	Hodonín
		1	Strážnice
věrná garda	Princezna republika	2	Podivín
		5	V. Bílovice
		10	Břeclav
		13	Bzenec
		9	Veselí nad Moravou

Sokolská župa
Slovácká

Taneční soubor	KORDULA	8	Velké Bílovice
Pěvecký soubor	MARIJÁNKY	5	Vacenovice

Jak to všechno začalo? No přece naložením zavazadel!

PRAHA – Celkem 187 nadšenců z několika jednot se začátkem července roku 2018 mělo vydat do stověžaté Prahy, aby reprezentovali nádherný kout Jižní Moravy – Slovácko. To zrovna není malý počet, a tak byla nutná řádná logistická příprava. Proto již několik měsíců dopředu započalo předsednictvo župy pečlivé přípravy na pobyt v Praze – tedy vše od dopravy, ubytování, stravování až po nezbytný odborný zdravotní dohled.

Dopravu do hlavního města již tradičně zajišťuje sletový vlak, aby ale cestování bylo maximálně komfortní, tak župa zajistila i speciální dopravu zavazadel, pomůcek a potřeb a vydala pokyn – kdo má zájem, ať dopraví svá zavadla dva dny před cestou do metropole do hodonínské sokolovny. V pátek ráno je zde nakládala skupina pěti dobrovolníků a nutno dodat, že to byla celkem velká šichta. Některá zavazadla byla malá až chudobná, jiná zase naopak obří až gigantická. Některá z nich při přepravě také hlasitě cinkala, a tak se nosiči utěšovali tím, že někteří z cvičenců asi špatně pojali informaci o absenci teplé vody a obávali se, že v pražské Michli bude chybět i voda pitná. Vše se ale nakonec zdárně a bez úhony naložilo a speciální zavazadlová dodávka řízená velmi milým a pracovitým šoférem nabrala kurs Praha – sletová metropole. (em)

Nakládání zavazadel účastníků sletu, cvičebního nářadí a pomůcek a materiálu v hodonínské sokolovně.

Nákladové překladiště u hodonínské sokolovny. Bagáž se nakládala do bílé dodávky, kterou řídil velmi sympatický pán z Vnorov.

Základnou slovácké výpravy byla opět osvědčená

Základní a mateřská škola MENDÍKŮ

PRAHA, Michle – Ten kdo byl již na více sletech, tak může směle porovnávat kvalitu ubytování a stravování v Praze během sletového týdne. V ideálním případě se dá objednat hotel nebo ubytovna a žít si jako v bavlncce, jenže jaksi ztrácíte kontakt s děním a atmosférou, kterou osobitě vytvářejí jednotliví členové župy, navíc člověk ani nemá po ruce aktuální potřebné informace.

Sokolové ze Slovácka už podruhé využili služeb Základní a mateřské školy Mendíků, která nabízí vše potřebné – dostatečné množství oddělených ubytovacích prostor, kvalitní stravu (ne každá škola v Praze stravování během sletu nabízí), vstřícný a milý personál a v neposlední řadě i velmi dobrou dopravní obslužnost ve směru do Vršovic, kde se odehrávala podstatná část nácviku hromadných skladeb. Na stadion do Edenu směřovaly hned dvě autobusové linky, na které navazovaly i linky tramvajové, a v případě zájmu či nouze se ke stadionu dalo dojít i pěšky velmi příjemnou částí Prahy.

Jedinou komplikací snad byla jen odstávka teplé vody, která ale postihla další desetitisíce obyvatel pražské Michle, a to z důvodu dlouhodobě plánované rekonstrukce vodovodního řádu. Se studenou vodou se každý vypořádal po svém, a to ostatní bylo jako i před šesti lety na jedničku – strava, čistota a drobné poradenství. A za to vše je potřeba poděkovat, a také to vedení župy učinilo, pracovníkům školy v čele s paní ředitelkou Jitkou Pokovou, která se osobně docházela dotazovat na naši spokojenost a navštívila i program hromadných vystoupení. Dále pak poděkování směřuje k hospodářce školní jídelny paní Vladimíře Mayarové, k panu školníkovi Ladislavu Fréharovi i k ostatním pracovnícím sympatické školy na břehu potoka Botič. (em)

DĚVČIČKY KROJIVNĚ
SI KOVNĚ...
TADY SE BUDETE MÍT
JAKO V RAJI!
SOKOLSKÉM...

BRATŘI, UDRŽUJTE NA
TOHOTO WC ČISTOTU, JSOU
TU I NAŠI I SESTRY!
A NELEJTE TY PIVA
Z TĚCH VOKEN!

CHÁPI – JSME SOKOL, TO JE
JASNÉ! ALE PŘECE JENOM:
PODRÁ PĚTKA ZDE NENÍ
ITALIJSKÁ, ALE DOLETNÍ...
TAK JI DOUŽÍVEJTE!
JESTLI ZPAR...

Typy sletového ubytování byly různé a přitom originální

Mužská ubytovací část v tělocvičně. Útočiště zde měli cvičenci Věrné gardy, skladby Borci a mladí folkloristé ze souboru Kordula.

Útulná školní družina patřila ženám ze skladby Ženobraní.

A takhle natěsno si žily Siluety.

Gymnastický sál v prvním patře hlavní školní budovy byl doslova ubytovacím rájem pro neustále energický sokolský potěr.

Tisícovky sokolů zářily ve sletovém průvodu

PRAHA - Program sletu byl neobyčejně náročný, a tak právě průvod po cestě z Václavského náměstí na náměstí Staroměstské byl bohužel jedinou akcí, kde se nadšenci ze Slovácka představili všichni společně.

Slovácký temperament byl už na předstartovní pozici, kterou byla pravá část Václavského náměstí, cítit okamžitě – vyhrávala dechovka, tančilo se v úborech i v nádherných krojích, popíjelo se víno i slivovička a do daleka byl slyšet veselý smích. K vidění přitom nebyly jen tradiční sokolské znaky, jako historické kroje, slavnostní uniformy či prapory, ale například i nádherné slovácké kroje.

Za cedulí s nápisem Sokolská župa Slovácká, které se srdnatě chopil bratr František Kratochvíl z TJ Sokol Břec-lav, totiž vedle členů předsednictva SŽS a cvičenců pochodovali i členové folklórních souborů Kordula a Mari-jánky. V cíli na Staroměstském náměstí byla celá naše skupina po necelých dvou hodinách, přičemž hodonín-ský bratr Eduard Mezera průvod absolvoval hned dvakrát – nejprve jako člen Sokolské stráže a následně jako praporečník jednoty, jenž se ke své župě připojil na Národní třídě.

Průvod provázelo ideální počasí a jeho účastníky na zhruba tříkilometrové trase provázelo hned 12 decho-vých hudeb z celé naší země. Živý had vyrazil z ulice 28. října přesně v 10.00, účastníků ale bylo tolik, že po-slední stáli až v horní části Václavského náměstí. Organizátoři už dříve uvedli, že očekávají účast až 13 000 lidí a nakonec nás prý bylo ještě o dva tisíce více. V čele průvodu šla čestná jednotka Sokolská stráž, za ní čle-nové předsednictva ČOS, a poté hostující Sokolové ze zahraničí, například ze Slovenska, USA, Srbska, ale i Dánska, Švýcarska nebo Austrálie. Desítky přihlížejících zdravili českým "Nazdar!". Někteří zpívali národní písně, další lidem mávali. (em)

Václavské náměstí oživil slovácký temperament

Členové slováckých folklórních souborů přitahovali oči diváků nejvíce.

Cedule s nápisem Sokolská župa Slovácká se srdnatě chopil bratr František Kratochvíl z TJ Sokol Břeclav .

Zástupci skladeb Siluety, Spolu a Cirkus zdraví nadšené diváky během náročné tříkilometrové cesty.

V čele průvodu pochodovala Sokolská stráž (čestná jednotka ČOS), jejíž člen bratr Eduard Mezera z TJ Sokol Hodonín (vpravo uprostřed) nesl historicky cenný prapor, který ČOS věnoval prezident Tomáš Garrigue Masaryk, a to v roce 1926 při příležitosti VIII. Vsesokolského sletu.

Členové hodonínské jednoty na trase po Národní třídě a v cíli sletového průvodu na historickém Staroměstském náměstí.

Slavnostní zahájení sletu hostilo Národní divadlo

PRAHA – Rok 2018 je rokem významného výročí vzniku Československa, a také rokem XVI. všesokolského sletu. I proto nemohla ve scénáři oslav chybět ani návštěva Národního divadla.

Pro oslavy těchto dvou událostí zařadilo Divadlo pod Petřínem, které je součástí České obce sokolské, do svého repertoáru divadelní hru ze zlatého fondu české klasiky - Stroupežnického *Naše furianty*.

K inscenování tohoto klasického díla si soubor pozval další kvalitní sokolská tělesa. Divadelní spolek TJ Sokol Lázně Toušeň a muziku Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka.

Pro divadelní představení *Naši furianty* bylo k dispozici pouze 900 vstupenek, což samozřejmě nemohlo uspokojit všechny zájemce.

Byla to historická premiéra – vůbec poprvé v dějinách Národního divadla totiž celé představení odehrál ochotnický soubor. Všichni účinkující sice asi měli před představením větší či menší trému, ale nakonec všechno dobře dopadlo. „Byl to velký zážitek, ale samozřejmě také zážitek, který se v naší divadelní kariéře asi už nikdy nebude opakovat,”

řiznal režisér inscenace a člen Sokola Bohumil Gondík, jehož syn Dalibor pro změnu zase slavnostní večer moderoval. O tom, o jak velký počín se jednalo, svědčí i velikost realizačního týmu: na jevišti se objevilo na třicet pět herců včetně dětí a osm muzikantů. S technickým personálem šlo o více než čtyřicet lidí. (em)

Sokol GALA naplnil největší halu v zemi až po střechu

PRAHA – Největší česká multifunkční aréna hostila v rámci XVI. Všesokolského sletu přehlídku toho nejlepšího, co mohou sokolové v oblasti výkonnostního a vrcholového sportu nabídnout.

Strhující představení, připravené spolu se souborem La Putyka, doslova elektrizovalo diváky v O2 aréně, kteří ji zaplnili téměř až do posledního místa. Nadšení sokoláci v hledišti rozjížděli vlny a freneticky odpočítávali začátek programu.

Během dvou hodin se předvedlo na 500 vystupujících – zástupců více než 20 tradičních i méně tradičních sportů zastoupených v České obci sokolské – a také zahraniční hosté z Kanady, Dánska a Slovinska. Pořad byl komponovaný ze sportovních a tanečních vystoupení, doprovázený unikátními archivními záběry slavných sokolských sportovců a mluveným slovem komentátorů. Vedle sportů, které se představily na Sokol Gala v minulých sletech, byly k vidění i některé premiéry. V programu se objevil akrobatický rokenrol, badminton, basketbal, moderní gymnastika, capoeira, florbal, házená, judo, krasojízda, mašeři, mažoretky, rope skipping, sportovní gymnastika, stolní tenis, šerm, šplh, taekwondo, taneční sport, tenis, trampolíny, teamgym, volejbal a zápas. Skvělou novinkou bylo i to, že převážná část vystoupení byla živě doprovázena stohlavým orchestrem pod vedením Joela Hány. (em)

Brazilská výprava obdivuje kroj ČOS na půdě O2 arény.

Děti to je věc! – skladba pro mladší žactvo

(župní vedoucí nácviku: ses. Jarka Miškarová, TJ Sokol Bzenec)

Bzenecké mládí trávilo na sletovém stadionu v Edenu převážnou část času, přesto stihlo navštívit i řadu zajímavých míst Prahy.

PRAHA - Skladba Děti to je věc byla určena předškolákům a děti při ní využívaly míče a skládací žíněnky. Pohybový obsah cvičení vycházel z textů Zdeňka Svěráka a kladl důraz na osvojení základní gymnastické, atletické a taneční dovednosti. Pro rodiče a děti byla vybrána skladba Měďové, přičemž v obou případech se nácviku ujala a osobně se do něj i zapojila sestra Jarka Miškarová z tělocvičné jednoty Sokol Bzenec.

„Děti a jejich rodiče jsme oslovili minulý rok v květnu, přičemž jsme potřebovali 16 dětí na základní celek plus dva náhradníky. U nás v oddíle máme 30 sokolíků a přihlásilo se hned 16 zájemců. Dva jsme ještě přemluvili, jeden se pak v lednu sekl, že cvičit nebude. Náhradníka jsme pak půjčovali Brnu, takže odcvičil všechny slety. Dvě holky jsme ještě půjčovali celku z Bystřice pod Hostýnem na krajský slet v Uherském Brodě, kde jsme jinak s dětmi nevystupovali,“ vzpomíná vedoucí nácviku na zahájení sletového snažení.

Zcela jiné to bylo v případě nácviku skladby Měďové pro děti a rodiče, kterou ve Slovácké župě nikdo nenacvičoval. „Na podzim jsem proto zavolala do Uherského Brodu, zda bych mohla se synem nacvičovat s nimi, alespoň jako náhradník. Zrovna jim chyběl jeden pár, takže to klaplo a cvičili jsme s nimi v základní sestavě i na krajském sletu v Brodě. Tam cvičilo 32 párů, což byly dva velké celky a do Prahy jel celek jeden a skladbu vedla náčelnice sestra Vladka Mahdalová,“ dodává Miškarová. Nácvik u Miškarů zpočátku probíhal doma u videa, později ho nahradily hodinovky Cvičení rodičů s dětmi. Doprava vlakem tam i zpět spolu s cvičením vždy zabrala téměř šest hodin, což samozřejmě bylo poměrně náročné, ale v dobrém kolektivu to nebyl problém. Skladba Děti to je věc dala dohromady partu capartů, která spolu už skoro čtyři roky jezdí na víkendovky a tábory, takže byla velmi dobře seštráhaná. Od začátku října docházela na cvičební hodinovku a po vánocích už děti perfektně uměly větší část skladby. V únoru už vystupovaly na bzeneckých šibřinkách s první polovinou skladby, od dubna pak již jen tzv. dopilovávaly drobné chyby.

Jarka Miškarová měla na sletu na starost obě dětské skladby.

Červencová jízda do Prahy byla pro bzeneckou omladinu premiérová, a tak si ji náležitě užívali. „Celkově nás dostala atmosféra a soudržnost všech sokolů, o které nám známí říkali, že se to nedá popsat, ale musí zažít a měli pravdu. Pro mě osobně to byl pocit hrdosti, že jsme součástí tak významné akce. No, a když cvičily „naše“ děti, tak tam byly i slzy dojetí u nás všech dospělých,“ pokračuje šéfka dětské bzenecké výpravy. Srandy a zábavy byl celý kopec, a to třeba i v ledové sprše. „Sprchovali jsme se poctivě, nedalo se nic dělat. Děcka si z toho nakonec udělaly i zábavu a říkaly, že je to pro ně challenge neboli výzva. To je teď u našich dětí velmi oblíbené slovo. Já měla naopak strach, aby někdo neonemocněl, protože všechny holky mají dlouhé vlasy, a to byl vážně masakr, než se pořádně smyl šampón. Naštěstí v Edenu na bazénu tekla ve sprchách teplá voda, tak jsme si pak vlasy umývali tam,“ popisuje Miškarová humorné otužilecké chvilky. Jinak byla se sletovou organizací naší jednoty i župy velmi spokojená, nenastal v ničem problém, ubytování i stravování bylo super. „Příště se lépe vyzbrojíme do průvodu. Líbilo se nám, jak měly některé jednoty transparenty, odkud jsou a společně i zpívali sokolské písně. Trochu zklamaní jsme byli z míst v O2 aréně na Sokol Gala, ale naštěstí se nám podařil přesun až dolů k pódiu do první řady. Pokud bychom zůstali na původních místech, tak by z toho děti nic neměly a byly by asi otrávené, ostatně i my. Na původních místech jsme totiž viděli traverzu s reflektory, které zastiňovaly skoro celou plochu.“

I přes náročnost vystupování ve dvou skladbách a obou programech, kdy Bzenčané skoro pořád trávili čas na stadionu a nestihli vše, co měli v plánu, toho spatřili víc než dost. Navštívili Divokou Šárku, ZOO, Vyšehrad, Národní divadlo, Jump Arénu, Tyršův dům i Karlův most. „Bylo zbytečné se ptát - příště prý jedeme zase! Děti už spočítaly, kolik jim bude roků, a v jaké věkové kategorii budou cvičit, tak snad to předsevzetí alespoň někomu z nich vydrží,“ uzavírá Jarka Miškarová s úsměvem zdařilou účast na XVI. Všesokolském setkání. (em)

Borci – skladba pro dorostence a muže

Člupní vedoucí nácviku: br. Eduard Mezera, TJ Sokol Hodonín)

PRAHA - Ve skladbě pro dorostence a muže se měla snoubit tradice naší tělesné kultury s národními motivy a s naší současností. Pecháčková skladba „Přísaha republiky“ z X. Vše-sokolského sletu byla i tentokrát průvodním nenásilným motivem skladby, koncipovaným na hudebně pohybovou současnost s využitím aerobního charakteru kondičního cvičení. Třeš-ničkou na dortu pak byla svlečená trička gymnastů, kteří v souznění s klasickými motivy vy-gradovali emocionální prožitek diváků.

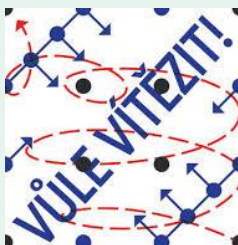
Slet od sletu je ve slováckých tělocvičných jednotách zájem o mužskou sletovou skladu horší a horší, a nic nepomáhají ani lanaření či přesvědčování, slibování krás hlavního města nebo nejruznější účastnické výhody. V Hodoníně dokonce investovali do novinové inzerce a vylepili náborové letáky, avšak vše bylo marné.

A tak se do nácviku zapojili pouze dva cvičenci – starosta jednoty Ján Lahvička a praporečník jednoty Eduard Mezera, které následně doplnil starosta TJ Sokol Strážnice Vojtěch Studénka. Bylo tudíž jasné, že tato trojice se bude muset připojit k některému jinému celku a vedoucí nácviku bratr Mezera rozhodl, že to bude celek Sokola Telnice, náležející k Župě Dr. Jindry Vaníčka.

„Družba s telnickými bratry přetrvává již od XV. Sletu, a když se nácviku opět chopil velmi pečlivý, přitom ale přívětivý a chápající bratr Zdeněk Sedlák, tak bylo rozhodnuto. I z toho důvodu chyběla skladba Borci na sletu Župy Slovácké, neboť ve stejný den celá naše dva-asedmdesátka vystupovala na sletu ve Vyškově. Později se k nám připojili i bratři z Vídně a Bratislavy, a tak vše jelo v osvědčených kolejích, položených již v roce 2011,“ vzpomíná Eduard Mezera. Pak ale přišla první pohroma, když pokročilá angina ukončila sletový sen hodonínskému Jánovi Lahvičkovi, a třetí den další, když tentokrát vedoucí skladby na ploše stadionu v Edenu udatný jihomoravský celek rozdrobili do tří částí.

Členové Sokolské stráže Eduard Mezera (vlevo) a Ladislav Jančík spolu se starostkou Župy Slovácké sestrou Vladimírou Potůčkovou.

Vídeňan Ladislav Jančík ve cvičebním a slavnostním sokolském úboru.

První seznámení s trávníkem ve vršovickém Edenu.

Improvizovaný nácvik na palubovce ZŠ Bratří Mendíků.

Nažhavení borci nastupují na seřadistiště před svým premiérovým večerním vystoupením.

Začínalo se v podstatě od znova, ale hlavně v sestavě chyběl stále jeden cvičenec. Naskytla se jediná možnost – oslovit Ladislava Jančíka z rakouské TJ Sokol Vídeň, jenž do stověžaté Prahy přicestoval ze zdravotních důvodů pouze jako člen doprovodu, a takzvaně na revers. Loni na podzim si totiž se synem krátili krátkou chvílí jízdou na koloběžce a pod rozjetým Sokolem jaksi selhalo to hlavní – brzdy jednotopého stroje. Výsledkem bylo škaredě pochroumané rameno a celá paže a komplikovaná několikaměsíční léčba, která rovněž přetřela jakékoli sletové úvahy. Situace se ale musela řešit, protože sletová zásada zní: obsadit všechny značky, ať to stojí, co to stojí!

„Probůh Láďo, je to na tobě, musíš to zachránit nebo nás rozprášíš do všech stran,“ prohlásil hodonínský praporečník, a věděl, že přesvědčování nebude zrovna lehké, a že možná padne i nějaké peprnější výrazivo. Padlo, ale dalo se to ustát, a navíc bylo cítit, že v tom rázném „v žádném případě“ je i lehké sokolí švitoření - „no možná, kdyby...“. A právě až v této chvíli se ukázal vhodný výběr a velikost župního vedoucího skladby Edy Mezery. Z youtubáckého serveru hbitě spustil tóny Vltavy a trpělivě, krok po kroku, pohyb po pohybu a notu od noty vedl svého vídeňského bratra po improvizovaných značkách michelské tělocvičny a vepisoval mu do paměti jednotlivé sekvence skladby. O nevšední události a hrdinství pohledného Rakušana se okamžitě špitálo po chodbách školy a začalo se prostě makat na doraz.

Další nácviky pak probíhaly i na dost kuriózních místech, jako třeba ve foyer Národního divadla, na chodbě O2 arény, či na tramvajovém ostrůvku. Obrovskou výhodou bylo, že Ladislav Jančík se v rámci rehabilitace jezdil dívat na nácviky do Telnice a Újezdu, a během secvičné ve Vídni osobně obsluhoval zvukovou aparaturu. A jelikož ve skladbě Borci se objevilo i několik pasáží z předcházejících sletových skladeb s označením Chlapáci, tak stačilo jen zapátrat v paměti.

A když pak z bratrské Telnice dorazil komfortní a novotou vonící cvičební úbor a jedna milá sestra poskytla zánovní fešácké kecky, tak zbrusu nový Borec byl na světě. Však už také třetí nácvičný den, během malé generálky na školní palubovce, sklidil stále nejistý a spíše pokorný bratr Jančík bouřlivý aplaus nadšených bratrů a sester, kteří tak měli rázem důvod k menší neplánované oslavě.

„S Láďou jsme už řadu let jako sokolí siamská dvojčata a byl jsem hodně rozpačitý z faktu, že snad dokonce ani nebude na sletu. Když ale dorazil, začal žít sletovým programem a třetí den vztyčil pochroumanou paži se slovy: „bratře, jsem připraven pro Borce i trpět,“ tak jsem si řekl, že to přece musíme dokázat. A navíc jsme oba součástí vídeňského oddílu Sokolské stráže, a tam se na nějaké bolístky nehledí,“ dodal Eduard Mezera, který během svého závěrečného hodnocení výkon svého kolegy suše označil světovým rekordem v novodobé historii sokolských sletů. Zkrátka i v tomto kuriózním počínání se potvrdila platnost známých sokolských hesel: Kde stanutí, tam smrt! Jedinec nic, celek vše! (em)

Princezna republika – skladba pro seniorky a seniory

Čupní vedoucí nácviku: br. Miroslav Salajka, TJ Sokol Břeclav)

PRAHA – Nejstarší, nejzkušenější a nejzapálenější Sokolové ze všech koutů republiky patřili opět k nejočekávanějšímu bodu celého sletového programu. V rámci XVI. Všesokolského sletu se představili ve skladbě Princezna republiky s podkresem hudby a písně Karla Hašlera v úpravě Ivana Zelinky. Na plochu nastupovali v tradičním oblečení tzv. Věrné gardy, čímž se umocnil význam letošního výročí 100 let vzniku republiky.

Autorky o této skladbě napsaly: v roce 2018 si připomeneme 100. výročí vzniku prvního samostatného Československého státu. Skladbou s názvem Princezna republika chceme oslavit ČSR, krásu naší České republiky, specifiku „srdce Evropy“ matičky Prahy, a v neposlední řadě svobodu, demokracii a vlastenectví. Chtěly bychom, aby skladba Princezna republika připomněla slavné výročí a také tak trochu „zahřála u srdce“. Určitě si rádi zaspíváte nesmrtelné melodie Rytíře české kultury Karla Hašlera. Bezesporu se jejich záměr naplnil a „věrnáci“ z Břeclavi, Podivína, Velkých Bílovic, Bzence a Veselí nad Moravou zaujali diváky precizností, elegancí, a také svižností. (em)

Posezení u pěnlivého moku a v blahodárném chládku.

Část Věrné gardy u sochy Sv. Václava na Václavském náměstí.

Siluety – skladba pro dorostenky a ženy

Čupní vedoucí skladby: ses. Jarmila Benedová, TJ Sokol Velká n. Veličkou)

PRAHA – Autoři skladby Siluety se inspirovali novým moderním tanečním směrem Hoop dance, což je tanec s obručí, která za tímto účelem měla speciální provedení. Dala se skládat i rozkládat, což z choreografického hlediska skýtalo široký rozsah použití i řadu efektních prvků. Skladbu provázely hned čtyři písňe oblíbené skupiny Mandrage, a tak ve spojitosti s pohlednými úbory a efektním nástupem na plochu byli diváci ve varu od první až do poslední vteřiny. Zcela právem tak Siluety patřily k tomu nejlepšímu, co Slet v rámci hromadných vystoupení nabídl.

Pro vedoucí nácviku Jarmilu Benedovou z Velké nad Veličkou byl uplynulý slet již pátým v pořadí a k myšlence začít nacvičovat ji přivedla jedna kamarádka cvičenka. Slovo dalo slovo a už na jaře roku 2017 se cestovalo do Prahy k prvnímu nácviku skladby pro mladší ženy. „Oslovila jsem holky, které se již zúčastnily některého z předchozích sletů, a přidalo se k nám i pár takových, které na sletu nikdy nebyly. Dát dohromady celou skupinu tedy nebyl až takový problém. Ten ale nastal až s plánováním nácviků začátkem října. Téměř všechna děvčata totiž studují vysoké školy a ve Velké nad Veličkou se moc často nezdržují, takže jsem vždy nacvičovala asi s polovinou cvičenek, a dohromady jsme to dávaly až na celodenním nácviku,“ vzpomíná Jarmila Benedová. Ta navíc začala nacvičovat už jako nastávající maminka, tudíž bylo jasné, že hlavní kormidelnice bude výsledek společného snažení sledovat jenom v televizi.

„Také nebylo jasné, jak dlouho to vydržím, ale věřila jsem, že to dotáhnu do konce. Nácviků nebylo mnoho a skončily začátkem dubna kvůli tomu, že jsem měla nařízený klidový režim. Asi jsem to poslední cvičení trochu přehnala, ale člověk se prostě neudrží. Některá děvčata se navíc sletu nakonec ani nezúčastnila, tak jsem měla trochu obavy, jak to nakonec celé dopadne. I proto jsem se věnovala organizaci a nácviku hlavně prostřednictvím počítače a telefonu. Holky to nakonec musely docvičit samy a myslím si, že to zvládly parádně,“ komentovala Benedová poslední týdny před odjezdem do Prahy. S měsíčním miminkem nakonec samozřejmě nikam nejela a symbolické a štafetový kolík těsně před cílovou rovinkou předala kolegyním Jitce Chromečkové z Lipova a Monice Fojtíkové z Velké nad Veličkou.

„Podnětné pro mě bylo hlavně to, že jsem se do Sokola vrátila z důvodu rodinné tradice, protože děda byl náčelník v Lipově a nikdo mu neřekl jinak, než Jožka sokol. Po zveřejnění choreografie s obručkami jsem hledala možnost zacvičit si, protože se hoop dance věnuji pravidelně, a nakonec jsem

byla moc ráda, že se může zúčastnit sletu. Nebyla to totiž účast z donucení, ale aktivita spojená s rodinnými kořeny a tradicí i historií českého státu. Poslední slet v roce 1994 jsem vnímala jako desetileté dítě a pamatuji si jen málo věcí. O to víc bylo lepší zažít to v dospělém věku,“ říká lipovská cvičenka Jitka Chromečková, jež právě spolu s Monikou Fojtíkovou převzala od Jarmily Benedové poslední hodiny nácviku a hlavně sletové aktivity v hlavním městě. Usměvavá zemědělská inženýrka byla nad věcí i v otázce studené vody. „Kdyby voda netekla vůbec, tak by to bylo mnohem horší. Již po pár sprchách si člověk zvykl, i když nebyl trénovaný otužilec. Organizačně ale na škole všechno klapalo - jídlo bylo moc dobré, personál moc příjemný. Od pana školníka, usměvavých kuchařek až po paní uklízečky, které chodily denně uklízet. A na kvalitu ubytování i režim ve škole chodila osobně dohlížet i paní ředitelka, což bylo milé, jelikož za školní rok měli všichni povinností určitě až nad hlavu,“ dodává Chromečková, která zkrátka nenašla nic, co by mohla v rámci organizace takového množství cvičenců vytknout.“

„Slet hodnotím pozitivně. Seznámila jsem se s novými bratry a sestrami hlavně z našeho regionu, navštívila hodně kulturních akcí a památek v české metropoli. Už teď vím, že za šest let pojedu určitě znovu. Chtěla bych se osobně přičinit o to, aby se nádherná sokolská tradice i nadále udržovala, a to zejména v malých obcích, kde to začíná být problém. Jako třeba u nás v Lipově,“ podotýká usměvavá zástupkyně malé jednoty z koutu Slovácka. Její kolegyně Monika Fojtíková, která v Praze studuje, a může tedy hodnotit hlavní město i z jiného než sokolského pohledu, byla překvapena tím, jak se všichni ať už Sokolové či nesokolové, dávají během sletového týdne do řeči a jsou k sobě velmi přátelští. „Tak to tam normálně nefunguje, všichni jsou úspěchaní a uzavření.“ A byly to právě Sokolky z Hornácka, které atmosféru matky měst obohatily nejen úsměvy a typickým nářečím, ale hlavně skladbou, která patřila k nepůsobivějším rámci XVI. Všesokolského sletu. (em)

Živé, dynamické a hrdé, takové byly Siluety. Autoři skladby se inspirovali novým moderním tanečním směrem Hoop dance, což je tanec s obručí.

10 Slovácké Siluety tvořily usměvavé cvičenky z Velké nad Veličkou a Lipova, což jsou obce z malebného mikroregionu Hornácko.

Ženobraní - skladba pro ženy

(župní vedoucí skladby: ses. Dana Vilímková, TJ Sokol Hodonín)

PRAHA – Sletová skladba Ženobraní byla taneční choreografií pro všechny ženy, kterým tanec přináší radost, a během řady vystoupení to bylo opravdu vidět. Autorky ji postavily na písničkách Čechomoru a Fleretu a na tanečních krocích dvanáctiosminového taktu.

A proč se jmenovala právě Ženobraní? Nehledejme v tom nic hanlivého, ale naopak něco velkého, dobrého a oslavujícího. Tak jako je pro vinaře vinobraní svátkem úrody a sklizně, kdy z velkého množství hroznů vzniká ušlechtilé víno, byla pro ženy tato sletová skladba oslavou společného tance, kterým přináší radost nejen sobě, ale všem lidem vnímajícím spojení tanečního pohybu s hudbou. No nutno dodat, že tomu tak opravdu bylo.

Když vedoucí cvičitelka naší župy sestra Dana Vilímková poprvé spatřila skladbu Ženobraní, tak se zhrozila. Takhle náročnou choreografii že máme stihnout během celého roku? Vyhlásila proto stav ohrožení a k prvnímu seznámení se skladbou pozvala cvičenky již počátkem května roku 2017. Do hodonínské sokolovny přišlo osm odvážlivkyň z oddílů kalanetiky a aerobiku, pro nácvik ale byl potřebný dvojnásobný počet. Rozhodila tedy sítě a Masarykovo rodné město nezklamalo – přišla další osmička, která pak v měsíci září vstoupila do řad TJ Sokol Hodonín. Prvotní nácvikové dny probíhaly každé pondělí po 20. hodině, avšak postupem času si ženy v oranžovém začaly přidávat lekce. „Zhruba od února jsme si stanovily i takzvané pracovní soboty či neděle jednou měsíčně, a když se přiblížily župní slety, tak jsme se o víkendu scházely dvakrát do měsíce. Holky to začalo náramně bavit a dokonce si vyžádaly i čtvrtetní tréninky, což mě velmi potěšilo,“ vzpomíná sestra Vilímková. Hrdě dodává, že účastí na sletech v Třebíči, Veselí nad Moravou, Moravských Bránicích a Brně vznikla super parta, která si vedle nácviků našla i čas na společná posezení, například ve vinném sklepě ve Starém Podvorově.

Hodoňanky patřily k „nejortodoxnějším“ cvičenkyním skladby Ženobraní. Před školou v Michli si vytvořily svůj vlastní Eden a pravý Eden opouštěly jako jedny z posledních.

Oranžová masa svítila do dálky během sletového průvodu a táhla zraky diváků v ochozech edenského stadionu SK Slavia Praha.

Dana Vilímková se pak sletu v Praze nemohla z osobních důvodů zúčastnit, ale přesto se do hlavního města vydala alespoň na dva dny, aby své ovečky viděla i na vrcholu jejich snažení. „Podařilo se jim úplně všechno. Holky byly úžasné a skladba vypadala krásně.“ To, že slovácké ženy byly dobrým kolektivem dosvědčovalo i to, že jich bylo všude plno. Ve školní ubytovně, kde se velmi originálně vypořádávaly s absencí teplé vody, nebo před školou, kde si namalovaly vlastní značky a pilovaly skladbu do úmoru. Rovněž ze stadionu většinou odcházely jako poslední, a měly si co říct ke svým výkonům i v době, kdy si ostatní kolegyně již dávno užívaly pohodlí svých spacáků a karimatek.

„Celý sletový týden byl výborně zorganizován a byly jsme překvapené, jak všechno fungovalo. Ubytování, strava, doprava, nácviky, generálky, galavečer i samotná vystoupení. Všechno klaplo na jedničku a šlapalo jak úžasný hodinový stroj,“ neskrývá nadšení Dana Vilímková a vzápětí dodává. „Když jsem odjížděla, holky mi kladly na srdce, abych všem, kteří se podíleli na organizaci, tedy jak ČOS, tak naší župě, poděkovala. Tak to tímto činím. Děkuje!“ (em)

Spolu – skladba pro ženy a muže

(župní vedoucí skladby: ses. Jana Václavková, TJ Sokol Velké Pavlovice)

PRAHA – Přesně po 100 letech od vzniku ČSR, avšak v době, kdy již dlouze existují dvě samostatné republiky, se setkali Sokolové z obou stran řeky Moravy při společné myšlence a ve společné skladbě. Však také slova „Stretnutie a rozchody“ byla ústřední myšlenkou této česko-slovenské skladby a její autorky se ji snažily vyjádřit pomocí pohybové a prostorové choreografie za vydatné podpory emotivního hudebního doprovodu. Úspěch skladba sklídila obrovský, a to i zásluhou velmi dobře zvolené hudby (Jaromír Vejvoda, Karel Gott, Karel Černoch, No Name - Chinaski).

Zajímavostí bylo i to, že jednou z autorek tzv. mužské části byla sestra Zdeňka Šafářová z naší družební TJ Sokol Telnice, která již před šesti lety cvičila ve skladbě Chlapáci III. a letos i ve skladbě Borci, a při tom všem stihla i choreografii a nácvik skladby Spolu. Nezbyvá než říct – klobouček, vlastně sokolskou čapku, dolů...

Usměvaví „Spoláci“ ze Slovácka a Vídně strávili na ploše stadionu v Edenu asi nejvíce času ze všech účastníků uplynulého sletu.

Župu Slováckou ve skladbě Spolu zastupovali členové tělocvičných jednot z Velkých Pavlovic, Velkých Bílovic a Podivína a nácvik zahájili již v listopadu roku 2017. „Vzhledem k tomu, že se dala dohromady osvědčená parta z několika jednot, tak secvičné jsme pojali jako víkendová soustředění. Byl celkem problém sehnat muže, protože základní cvičební jednotka si žádala šest párů, a i když to zpočátku vypadalo beznadějně, tak nakonec jsme dali vše dohromady a měli jsme v zásobě i dvě ženy navíc,“ vzpomíná vedoucí nácviku Jana Václavková, starostka TJ Sokol Velké Pavlovice. Základem cvičební skupiny byl tým, který společně absolvoval slet v roce 2012 a zúčastnil se i sletu v americkém Milwaukee. „Kamarády z Velkých Pavlovic, Podivína a Vídně jsme doplnili párem z Velkých Bílovic a dvě muži z Telnice. Takže nakonec naši základní cvičební jednotku tvořili cvičenci z 5 sokolských jednot a jeden tzv. nesokol. Před odjezdem do Prahy jsme se sešli šestkrát, a jelikož to byla velmi náročná skladba na změny v choreografiích, tak jsme měli ještě přímo v Praze navíc dvě se-cvičné,“ dodává velkopavlovická starostka.

Parta skladby Spolu cestou ze Staroměstského náměstí, kde končil takřka tříhodinový sletový průvod 15 tisíců cvičenců.

I na posledním sletu vznikla nová a zajímavá přátelství, neboť ve slováckém celku skladby Spolu měli zastoupení cvičenci z ČR, SR, a také ze Švýcarska. „Měli jsme si pořád co říct a při posezeních v hospůdkách u pívka byla slyšet výhradně čeština - náš společný rodný jazyk.“ Možná právě pívko anebo zdoluhavé nácviky přes dobu půlnoční napomohli i k tomu, že se takzvaní Spoláci velmi dobře vypořádali s absencí teplé vody. „To nakonec nebyl takový problém, co mi ale na letošním sletu scházelo, a nejen mně, tako to byla nějaká výraznější pospolitost župy jako takové. I když jsme měli snahu dát dohromady nějaký společný večer s ochutnávkou piva, tak jsme zjistili, že kvůli náročnosti především našich secvičných, jsme nenašli volný večer, což je velká škoda. Naše skladba byla celkem nešťastně poskládaná – měli jsme již čtyři hodiny secvičnou v sobotu, v pondělí jsme měli celé odpoledne až do 23 hodin s malou pauzou, utekly nám celkem tři večere, nestíhali jsme na čas přijet do O2 arény na Sokol Gala, neboť opět jsme měli secvičnou až do 18.15. To jsou ale drobnosti, které šly do pozadí za další příjemné momenty a vzpomínky ze sletu,“ stýská si sestra Václavková. Mrzelo ji, že se na její skupinu dostal pouze jeden balík pramenité vody od sponzorů, ale jak se později po vytrvalém pátrání ukázalo, nějaký dobrák je z prostoru u hlavního vchodu přemístil do tělocvičny žactva, kde balíky statečně vydržely netknuté až do závěrečného sletového dne.

„Slet byl opět neskutečným zážitkem, kdo ho nezažil, tak nikdy nepochopí naše nadšení. Za úspěch našeho týmu je potřeba poděkovat našim vedoucím cvičitelům, a to sestře Draze Brixové z jednoty Velké Pavlovice a bratrovi Pavlu Vytiskovi z jednoty ve Vídni, kteří nás celou dobu vedli, učili a připravovali. Přitom obětovali spoustu dalšího volného času cestováním na secvičné do Brna či Prahy, uzavřela hodnocení sletu Jana Václavková s přesvědčením, že celý kolektiv se v příštím roce společně vypraví i na Gymnaestrádu v rakouském Dornbirnu. (em)

22

Pyramida těl s českou a slovenskou státní vlajkou. Patrně nejefektivnější prvek celého programu hromadných skladeb VI. Vsesokolského sletu.

Vacenovické mládí se do Prahy těšilo

PRAHA – Vedoucí nácviku Marie Řiháková ze Sokola Vacevovice zahájila první seznamovací tréninky v říjnu minulého roku, přičemž obavy téměř necítila, neboť skladba s názvem V peřině obsahovala prvky, které děvčata cvičí při pravidelných trénincích.

„Požádala jsem o pomoc naši náčelnici sestru Šárku Foltýnovou, protože ve dvou se to lépe táhne a dobře jsme se doplňovaly. Holky už uměly různé akrobatické prvky, jako je hvězda, stojka, kotoul na kladině a různé poskoky, tak to šlo docela hladce. Větší práci nám dalo sladění s hudbou, nejdříve počítání taktů do rytmu a později se děvčata řídila poslechem slov v písních Lucie Bílé nebo skupiny Kabát. Nácviky jedenkrát týdně byly hodně týmové, protože cvičenky musely spolupracovat, poskytovat si záchranu při obtížnějších cvičích a spo-lehnout se jedna na druhou, což bylo základem budoucích velmi dobrých vzájemných vztahů,“ vzpomíná Marie Řiháková. Celku se dařilo už na župním sletu ve Veselí nad Moravou, a také na krajském sletu v Brně, kde se setkal s ovacemi diváků. „Nebylo divu, že se děvčata stále více těšila i do Prahy. Zvláště když je v moravské metropoli uhranul jeden Sokolík z Bzence. Když se holky dověděly, že bude cvičit také v Praze, a že budou spát všichni ve společné tělocvičně, to bylo jásou. Během pobytu si pak vyměňovali nesmělé pohledy, a možná prožívaly první platonickou lásku, ty smělejší se s ním i skamarádily a měly si s ním o čem vyprávět,“ odtajňuje sestra Řiháková i další z kladných stránek sletového setkávání. Výpravě tak ani nevadila absence teplé vody. „Řekli jsme si, že trocha otužování nám jenom prospěje. Děvčata to také vyřešila koupáním na plovárně v Edenu, které bylo dokonce pro cvičence zdarma.“

Vacenovické mládí tak ze stovžaté Prahy odjíždělo unavené, ale spokojené. „Líbilo se nám všechno, chceme proto poděkovat všem, kdo se o nás staraly ve škole i župním pořadatelům sletu. Slet byl pro nás velkým zážitkem, zvláště pro ty, které ho absolvovaly poprvé. Řekly jsme si, že na další slet zase všichni pojedeme. S děvčat už sice budou dorostenky a starší Marijánky z pěveckého souboru, pokud jim to bude ještě zpívat a zdraví sloužit, se k nám určitě taky připojí. Určitě dlouho v paměti nám zůstanou vzpomínky na rozjásaný průvod Prahou i nadšení z vlastního vystoupení,“ uzavřela hodnocení sletu Marie Řiháková. (em)

Ležely jen v peřině? Omyl! Holky z Podivína a Vacenovic horlivě poznávaly krásy Prahy

Neskutečně vzácná chvíle: z nebe padá cosi, co neznáme. Prý je to déšť, a tak z batůžku vytahujeme další zajímavost – pláštěnky.

V peřině – skladba pro mladší žákyně

Člupní vedoucí skladby: ses. Martina Robošová, TJ Sokol Podivín

PRAHA – Na půdě Sokola Podivín začal nácvik skladby V peřině již v říjnu roku 2017 a skupinka děvčat okolo cvičitelky Martiny Robošové se zpočátku musela obejít bez kladinek, protože toto jinak velmi příjemné nářadí bylo dodáno až v listopadu.

„Cvičenek jsme měli dostatek, protože už několik let vedu oddíl a všechny jeho členky měly jasnou představu cvičit i na sletu v Praze. Sice během roku dvě děvčata přestala do oddílu docházet, ale i tak jsme měli čtyři náhradnice, takže nakonec z Podivína cvičilo v Praze 12 cvičenek,“ komentuje zahájení příprav sestra Robošová.

Nácviky probíhaly jednou týdně a od jara začala společná příprava s celkem Vacenovic. Celý slet byl pro všechny velmi krásným zážitkem - nejen nácvik a vystoupení, ale také představení Sokol Gala a loutkové představení v divadle Kampa i celkové poznávání Prahy. Jistým nedostatkem v organizaci sletu byl prodejní stánek se sokolskými suvenýry, ve kterém některé věci byly vyprodané už v půlce týdne. „Nejspíš zbytečná investice byla do potisku igelitových tašek, které naše výprava na sletu nevyužila, ale hodláme je využít na rozdávání cen při závodech. Ale jinak bylo vše skvělé, od nácviku až po hlavní vystoupení,“ dodala Martina Robošová. (em)

XVI.
VŠESOKOLSKÝ SLET
PRAHA 1-6-7-2018

Slovácká župa se blýskla i mladistvým folklorem

KORDULA

PRAHA – *Folklorní tradice se i u nás na Slovensku musí svědomitě předávat z generace na generace, jinak by zanikly. Ukázkou toho, jak to může fungovat k dobrou věci, byl i početně malý, ale energií a úsměvy překypující devítičlenný soubor Kordula z Velkých Bílovic.*

Čtveřice usměvavých děvčat a kvarteto urostlých mladíků nabízeli radost všude, kam přišli, a to nejen krásou a barevností svých krojů, ale i skromným vystupováním. Zejména chlapecká parta, která sídlila ve velké tělocvičně a byla tak neustále pod drobnohledem o mnoho starších sokolských chasníků, se ukázala v tom nejlepším světle. Byli milí, slušní, ochotní, komunikativní, a také zdravě zvědaví a odvážní, zkrátka šohaji ze Slovácka!

Bylo vidět, že během parného sletového týdne panovala mezi velkobílovickým krojovaným mládím harmonie a přátelství, přestože program byl poměrně náročný. Velkou zásluhu na tom měla zejména vedoucí souboru sestra Sylva Novotná, starostka tělocvičné jednoty Velké Bílovice. Dala svým svěřencům cíl, rád i volnost, a uměla je také patřičně motivovat k prezentačním vystoupením na mnoha místech Prahy. (em)

Vacenovické krojované sexteto pojí věk i jména

PRAHA – Kus nefalšovaného dolňáckého folkloru přivezly do sletové Prahy i členky ženského pěveckého sboru Marijánky z Vacenovic. Pozornost poutaly nejen zpěvem, typickými ženskými kroji, ale i pravým slováckým nářečím.

Dohromady se daly v roce 2002, když pětici kamarádek sblížila láska k lidové písni, vztah k tradicím a cit pro krásu vacenovských krojů. Další jejich spojnici je kromě věku i jméno – Marie, takže poté už bylo jednoduché najít pro malý sboreček z jihu Moravy název Marijánky, což je hovorová a dříve hojně používaná zdrobnělina jména Marie. Usměvavé a bodré Mariánky o sobě rády říkají:

„Vyrůstly jsme v době, kdy jsme mohly vidět své maminky nebo stařenky, jak nám trpělivě a při zpěvu vyšívají kroje – rukávce, šatky, zástěrky, fěrtušky, obojky. A to byl velký vklad a dar do našeho života. A my cítíme, že jej musíme zúročit. K radostnému životnímu přístupu nám pomáhají i jihokyjovské žertovné písničky. Ty nám dávají přímo recept, jak si odlehčit přicházející životní zkoušky.“ Později do souboru přišly další členky – Eliška, Ludmila a Barbora, takže šestičlenné těleso vede Marie Šimečková, jež zpívá alt i soprán a udává nástupy a správné tempo písniček. Další alty jsou Marie Řiháková, Eliška Vrnáková a Ludmila Kostrůnková, soprány jsou Marie Klásková a Marie Koutná. Zpívají na různých folklorních akcích, na adventních a vánočních koncertech, a samozřejmě na akcích pořádaných ČOS. Pravidelně se zúčastňují i přehlídky sokolských amatérských pěveckých souborů v Jihlavě a v Boskovicích. „Když jsme se dozvěděly, že přehlídka se bude konat v době sokolského sletu v Praze v Národním divadle na Nové scéně, nemohly jsme odolat a přihlášily jsme se ke společnému účinkování s ostatními soubory. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek vystupovat se soubory, jakými jsou Gaudium nebo Jedovnice. Také jsme zpěvem doprovázely folklorní soubor Kordula z Velkých Bílovic, který tančil Slováckou besedu na podiu před obchodním centrem Eden. Škoda, že diváků tam bylo méně, někteří se zastavili jen na chvíli, protože spěchali na nácvik své skladby. Přesto jsme sklidily velký úspěch a největší potlesk patřil mladým krojovaným tanečnicím a tanečnickům, kteří to i v tom vedru museli vydržet a hlavně oblékání do překrásných krojů bylo pro nás všechny fyzicky i časově náročné. Ale zážitky stály za to,“ zavzpomínala členka souboru Marie Řiháková. (em)

MARIJÁNKY

Pocta pro ochotníky ze souboru Podiva: hráli na prknech Nové scény

PRAHA – Hrát jednou v Národním divadle, to je asi sen každého herce. Štěstíčku se ale musí jít poctivě naproti, a to s ohromnou pílí. Určitě ji měli herci ochotnického souboru Podiva při TJ Sokol Podivín, kteří svým výkonem přesvědčili porotu na celonárodní přehlídce sokolských divadel v Toušeni, a dostalo se jim pocty představit se divákům v rámci XVI. Všesokolského sletu. V prostorách Národního divadla, konkrétně na prknech Nové scény se v úterý 3. července představili s komedií Přes přísný zákaz dotýká se sněhu.

Asi nikdo z podivínských nadšenců nemůže tvrdit, že podal maximální výkon, neboť v Praze, v Národním a premiérově to snad ani nejde. Ale před bezdějně vyprodaným hledištěm zahráli znamenitě a podle ohlasů vystříhli skvělý výkon, se kterým by se směle mohli porovnávat i s profesionálními herci. Nová scéna bouřila smíchem, nekončícím potleskem a nakonec i zcela zaslouženými ovacemi ve stoje. (em)

Ochotnický divadelní soubor Podiva

První písemný záznam o ochotnickém divadle v Podivíně je z roku 1868, kdy od nás putoval do základů Národního divadla do Prahy kámen číslo 20. Od těch dob hráli podivínští ochotníci téměř bez přerušení až do roku 1969, kdy svou činnost nedobrovolně přerušili – po Čapkově Matce.

Nová generace mladých divadelních nadšenců se pak znovu sešla až v roce 1976. Od té doby se v Podivíně hrála celá řada pohádek, zpěvoher, muzikálů i děl klasických a současných: Irkutská historie, Milenci z kiosku, Tvrdohlavá žena, Strašidlo Bublifuk, Nebe na zemi, Líná strašidla, Romance ve třech, Namlouvání a ženění, Těžká Barbora, Romeo a Julie dnes nehrají, Děti noci, Jak se kradou princezny, Filosofská historie, Čert Makrela, Krysař, Bludička, Poněkud ztracená princezna, Sto dukátů za Juana, Generálka, Můj strýček kovboj, Krásnější než Galathea, O bojácném Floriánkovi, Louka pro dva, Čarodějnická pohádka, Orfanus, Mlynářská pohádka, Ženich pro čertici, Divočerný hrnec.

Od roku 1990 soubor hraje při T. J. Sokol Podivín a jak soubor, tak i celou jednotu vede starosta bratr Miroslav Ustohal.

Sletové fotostřípky

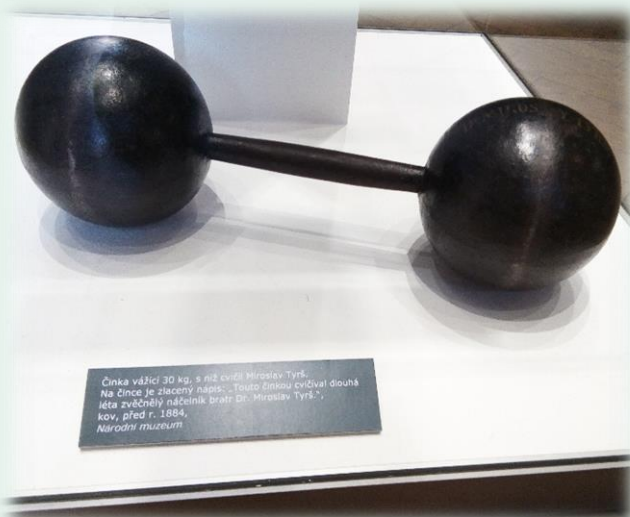
(aneb postřehy členů slovácké výpravy)

Karlův most už tradičně láká pohledy turistů, ať už shora nebo z paluby výletní lodi.

Tak nevím, kdo je tady za většího exota?

Činka o váze 30 kg, se kterou denně cvičil Miroslav Tyrš.

Originální čapka Dr. M. Tyrše — pero se nese pod úhlem 45 stupňů.

Folklorní soubor Kordula sklízel se svými kroji úspěch na všech místech Prahy nebo i u starších bratrů.

Mladí folkloristé ze souboru Kordula pózují fotoreportérům na nástupním ostrůvku před základní a mateřskou školou Mendíků v Michli.

DĚVČIČKY KROJOVANE
ŠIKOVNĚ...
TADY SE BUDETE DÍT
JAKO V RÁJI!
SOKOLSKÉM...

V závěru náročného sletového týdne se všem pilným Sokolíkům servírovala sladká odměna.

Výlet na hrad anebo lodí po Vltavě až ke Karlovu mostu.

S členem Hradní stráže u Matyášovy brány Pražského hradu.

Pocty prezidentům – Václavu Havlovi a T. G. Masarykovi.

Členové Sokola velká Bílovice při čekání na průvod na Václavském náměstí.

Před „tančícím“ domem u Vltavy.

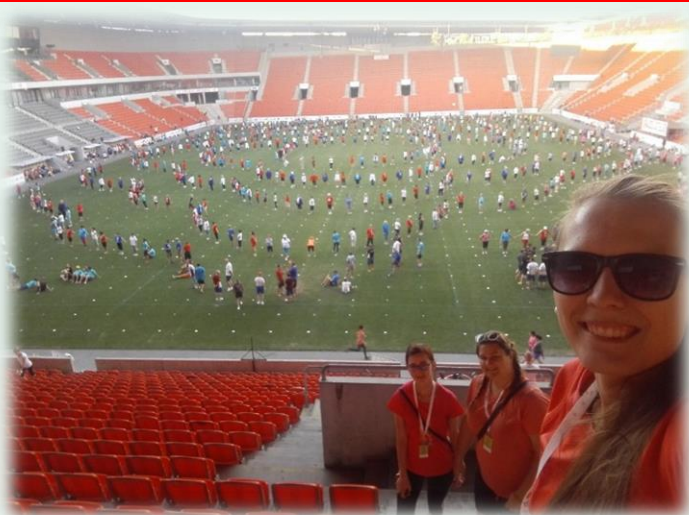

Foto po náročném tréninku na rozpálené umělce ve vršovickém Edenu.

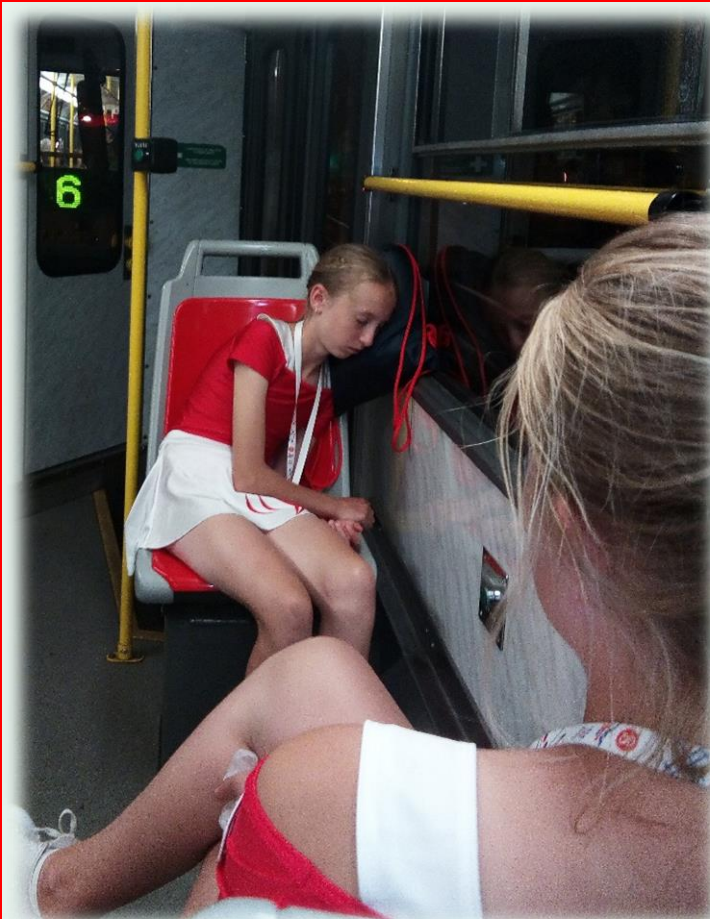
Se sletovými stuhami na prapory.

Nejpoužívanějším slovem XVI. sletu byl borec. Borec tady, borec tam, všude kam se podívám! Viděl ho ale vůbec někdo?

Únava po cestě tramvají z Vršovic a naopak energií sršící členové Sokolské stráže během závěrečné diskotéky na Kampě.

Tlačence na můstku z nákupního centra Eden ke stadionu.

Napsali o nás...

(tisk, internet, sociální sítě)

Jak se sletovému dění věnovala hlavní česká média?

TV/ POKRYTÍ V ČESKÉ TELEVIZI

Hlavní zpravodajská relace Události na ČT1 a ČT24 se akci věnovala už v předsetlovém týdnu, velkou část své stopáže pak věnovala sletu 1. 7. (zahájení, průvod), 3.7. (Sokol Gala), 5. a 6. 7. (hromadná cvičení, slavnostní zakončení). Průměrná sledovanost relace Události ČT se pohybuje těsně pod 1 milionem diváků.

Každý den přinášel zpravodajství ze sletového dění pořad Sletové minuty, který se vysílal na ČT Sport. ČT Sport také odvysílal 120 minutový záznam Sokol Gala a přímý přenos z 2. programu hromadných cvičení. 1. program odvysílala živě stanice ČT 2, a to s rekordní sledovaností – v průměru přenos sledovalo 402 tisíc diváků. Slavnostní zakončení sletu pak vysílal živě stanice ČT1 (306 tisíc diváků). O sletu také informovala stanice ČT24 v Studiu 6, speciálu 90' a ve zpravodajských relacích.

Sletové dění ve formě reportáží také sledovala TV Nova.

ROZHLAS

Z rozhlasových stanic se Sletu nejvíce věnoval Radiožurnál, který dokonce odvysílal živě reportáž z jedné celé skladby. Regionální stanice ČRo se po celý půlrok věnovali Sletu a Sokolu v pravidelných týdenních reportážích. Zpravodajsky pokrývaly slet i další stanice, např. Radio Blaník.

TISK/INTERNET

Kromě partnerského Deníku se sletové dění odrazilo ve všech hlavních zpravodajských webech a tištěných titulech, jako MF Dnes, Lidové noviny, Blesk, Aha nebo Hospodářské noviny. Deník a časopis Reflex vyrobily ke Sletu speciální přílohy. (red)

PODĚKOVÁNÍ: děkuji všem sestrám a bratrům Sokolské župy Slovácké za ochotu při přípravě tohoto sletového speciálu, a také za poskytnutí jejich fotografií z průběhu XVI. Všesokolského sletu 2018.

br. Eduard Mezera

Poděkování patří i organizátorům sletového pobytu

PRAHA - V pořadí XVI. Všesokolský slet je minulostí, a přestože z mnohých z nás přímých účastníků ještě nevyprchalo nadšení z nádherných sedmi dnů strávených v metropoli České republiky, tak je třeba krátké zhodnocení, a také poděkování těm, kteří se o účast cvičenců ze Slovácka zasloužili.

Slet se bezesporu vydařil a kdo měl zájem, tak se sokolského programu na nejrůznějších místech Prahy nabažil do sytosti. Velmi dobré bylo i zapojení našich cvičenců do závěrečného nácviku hromadných skladeb, jenž se odvíjel ve zcela odlišných podmínkách a v drtivě početnějším obsazení, než do odjezdu na Slet. Slovačtí zástupci od těch nejmenších až po nejstarší zvládli náročné přesuny, časovou tíseň i tropické počasí na jedničku, což se odrazilo v hodnocení vedoucích skladeb i v celkovém výsledku obou hlavních programových vystoupení.

Obrovská spokojenost panovala s ubytováním 150 členné slovácké výpravy, která pod střechou ZŠ Bratří Mendíků v Praze našla vše, co potřebovala. Tedy dostupnou a jednoduchou dopravu na stadion v Edenu, kvalitní zázemí pro relax a noční odpočinek, výbornou, pestrou a dostačující stravu, přízeň vedení, a také obětavý a lidský přístup manželů Fréharových, kteří nám v roli školníků a strážců budovy poskytli vše, co jsme nutně potřebovali. A zvládli jsme i poslední zdánlivě nepřekonatelnou překážku, kterou byla absence teplé vody během celého pobytu, a to z důvodu rozsáhlé rekonstrukce vodovodního řádu v Praze – Nuslích. Zkrátka a dobře – ta setsakramentsky ledová voda byla den ode dne teplejší a příjemnější! No a spokojené určitě museli být i školní rybičky zpovídalky, které se tentokrát nemusely stěhovat do protějšího potoka Botiče.

Nezbývá než tedy podobně, jako v celém sletovém týdnu HROMADNĚ poděkovat všem, kteří se na zdařilé jízdě slováckých Sokolů napříč republikou až do místa konání XVI. Všesokolského sletu podíleli. Především vedení Sokolské župy Slovácké, starostům a vedením jednotlivých tělocvičných jednot, bratru lékaři-zdravotníkovi Zdeňku Hlobilovi, a v neposlední řadě i vedoucí výpravy sestře Evě Havlové, tajemnici Sokolské župy Slovácké. Právě ona se postarala o to, že jsme v poklidné Michli našli vše, co jsme potřebovali, připravila pro nás velmi dobře zvolené ubytovací sektory, informovala nás o všem důležitém, a v neposlední řadě naložila, přivezla, naložila a odvezla a opět vyložila zavazadla všech stopadesáti borců a borkyň. Evi, děkujeme!

br. Eduard Mezera (em)

(zástupce vedoucí výpravy SŽS)

Sokol v kraji T. G. Masaryka

Vydavatel: Sokolská župa Slovácká, Velkomoravská 2, Hodonín, 695 00, tel. č.: 518 355 496, e-mail: zupaslovacka@seznam.cz, sídlo kanceláře: budova sokolovny TJ Sokol Hodonín (II. patro).
Redakční rada: Eduard Mezera, Miroslav Novotný, Vladimíra Potůčková, Eva Havlová.

